

Sygn. akt II W 2446/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 9 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze - Wydział II Karny

w składzie:

Przewodnicząca SSR Aleksandra Grzelak - Kula

Protokolant Dagmara Nowicka

po rozpoznaniu dnia 9 stycznia 2014 r.

sprawy przeciwko **M. H.**

synowi F. i M. z d. K.

ur. (...) w miejscowości S.

obwinionemu o to, że:

w dniu 22 września 2013 roku około godz. 03.35 na drodze publicznej w K. przy ul. (...) M. prowadził samochód marki V. (...) nr rej. (...) nie mając do tego uprawnień,

tj. o wykroczenie z art. 94 § 1 kw;

I. uznaje obwinionego **M. H.** za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 94 § 1 kw i za to na podstawie art. 94 § 1 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 500 (pięciuset) złotych,

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpow, zwalnia obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania w niniejszej sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 września 2013 r. około godziny 3:35 M. H. prowadził pojazd marki V. (...) o nr rej. (...) ulicą (...) M. w K.. M. H. nie miał uprawnień do kierowania pojazdami.

dowód: wyjaśnienia M. H. k. 10

notatka urzędowa k. 5

zapisek k. 8

M. H. ma 43 lata. Utrzymuje się z prac dorywczych, z których uzyskuje dochód ok. 1000 zł miesięcznie. Nie ma nikogo na utrzymaniu, nie był karany za wykroczenia przeciwko przepisom ruchu drogowego.

dowód: wyjaśnienia M. H. k. 10

informacja k. 11

Obwiniony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że nigdy nie miał prawa jazdy i nigdy nie robił kursu. Wyraził zgodę na poddanie się karze grzywny w kwocie 500 zł i wyjaśnił, że jest mu przykro z powodu popełnienia wykroczenia.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnieniom obwinionego Sąd dał wiarę, ponieważ korespondują z pozostałymi dowodami, tj. treścią sporządzonej po kontroli drogowej notatki urzędowej, z której wynika, że w wyniku sprawdzenia w systemie policyjnym ustalono, że obwiniony nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami. Również sporządzony w toku postępowania zapisek dotyczący sprawdzenia, czy M. H. jest osobą uprawnioną do prowadzenia pojazdów dowodzi, że takich uprawnień nie posiadał. Treść tych dokumentów jest zgodna z wyjaśnieniami obwinionego, który przyznał, że nigdy nie miał uprawnień do kierowania pojazdami i nigdy nie odbył odpowiedniego kursu.

Zebranych w sprawie dokumentom Sąd również dał wiarę nie znajdując podstaw do ich kwestionowania.

W oparciu o te dowody Sąd ustalił, że M. H. w dniu 22 września 2013 r. około godziny 3:35 prowadził w K. po ul. (...) M., czyli po drodze publicznej, pojazd V. (...) o nr rej. (...) mimo że nie miał do tego uprawnienia.

Obwiniony działał świadomie. Przyznał podczas przesłuchania, że nigdy nie posiadał prawa jazdy i nigdy nie był na kursie.

Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami kierującym pojazdem może być osoba, która osiągnęła wymagany wiek i jest sprawna pod względem fizycznym i psychicznym oraz spełnia jeden z następujących warunków: posiada umiejętność kierowania pojazdem w sposób niezagrażający bezpieczeństwu, nieutrudniający ruchu drogowego i nienarządzający kogokolwiek na szkodę oraz odpowiedni dokument stwierdzający posiadanie uprawnienia do kierowania pojazdem, odbywa w ramach szkolenia naukę jazdy, zdaje egzamin państwowy. Obwiniony nie był w dniu zdarzenia osobą odbywającą kurs lub zdającą egzamin. Mimo że posiadał umiejętność prowadzenia pojazdu, to nie miał dokumentu stwierdzającego to uprawnienie, czyli prawa jazdy, ponieważ nigdy go nie zdobył. Jego umiejętności nie zostały nigdy zweryfikowane. W związku z tym był osobą prowadzącą po drodze publicznej pojazd bez uprawnień.

W związku z tym Sąd uznał obwinionego za winnego tego, że w dniu 22 września 2013 r. około godziny 3:35 na drodze publicznej w K. przy ul. (...) M. prowadził samochód V. (...) o nr rej. (...) nie mając do tego uprawnień. Jego zachowanie wyczerpało znamiona wykroczenia z art. 94 § 1 k.w.

Spoleczna szkodliwość popełnionego przez obwinionego wykroczenia jest znacząca. Mimo pełnej świadomości, że nie może prowadzić pojazdu, obwiniony poruszał się pojazdem po drodze publicznej. Swoim zachowaniem świadomie naruszył przepisy porządkowe regulujące, komu wolno prowadzić pojazd.

Wymierzając obwinionemu karę Sąd uznał, że kara grzywny w kwocie 500 zł odpowiada wadze jego czynu. Za takim jej wymiarem przemawia przede wszystkim świadome działanie obwinionego, rażące zlekceważenie jednej z zasad porządkowych rządzących ruchem drogowym. Sąd nie dostrzegł okoliczności obciążających, zaś jako okoliczność łagodzącą potraktował przyznanie się obwinionego do popełnienia zarzucanego mu czynu. Kara grzywny w wymiarze 500 zł powinna dać obwinionemu do zrozumienia, że zachowanie polegające na naruszaniu prawa spotka się z sankcją, która swoją dolegliwością powinna przestrzec go przed takimi zachowaniami na przyszłość i stanowić dla obwinionego odczuwalną niedogodność finansową.

Biorąc pod uwagę, że obwiniony utrzymuje się z prac dorywczych i osiąga bardzo niski dochód, Sąd uznał, że uiszczenie kosztów tego postępowania byłoby dla niego zbyt uciążliwe i dlatego obciążył nimi Skarb Państwa.